

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

P8_TA(2017)0309

Erytrea, a w szczególności sprawy Abune Antoniosa i Dawita Isaaka

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2017 r. w sprawie Erytrei, a w szczególności spraw Abune Antoniosa i Dawita Isaaka (2017/2755(RSP))

(2018/C 334/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Erytrei, w szczególności rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie Erytrei: przypadek Dawita Isaaka ⁽¹⁾, a także rezolucję z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie sytuacji w Erytrei ⁽²⁾,
- uwzględniając raport specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Erytrei, przedstawiony w dniu 23 czerwca 2017 r.,
- uwzględniając oświadczenie specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Erytrei, wydane w dniu 14 czerwca 2017 r. na 35. sesji Rady Praw Człowieka,
- uwzględniając sprawozdanie komisji śledczej ONZ ds. praw człowieka w Erytrei, wydane w dniu 8 czerwca 2016 r.,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 751 (1992), 1882 (2009), 1907 (2009), 2023 (2011), 2244 (2015) i 2317 (2016), która przedłużyła embargo na dostawy broni do Erytrei do dnia 15 listopada 2017 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Wiceprzewodniczącej Komisji/ Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nadania nowego impulsu partnerstwu Afryka–UE z dnia 4 maja 2017 r.,
- uwzględniając umowę o partnerstwie AKP–UE (umowę z Kotonu), zmienioną w latach 2005 i 2010, której sygnatariuszem jest Erytrea,
- uwzględniając decyzję Rady 2010/127/WPZiB z dnia 1 marca 2010 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Erytrei ⁽³⁾, zmienioną decyzją Rady 2010/414/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. ⁽⁴⁾, a następnie decyzją Rady 2012/632/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając sprawę 428/12 (2012) wniesioną przed Afrykańską Komisją Praw Człowieka i Ludów w imieniu Dawita Isaaka i innych więźniów politycznych,
- uwzględniając deklarację końcową z 60. sesji Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Ludów z dnia 22 maja 2017 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z 2015 r. na temat partnerstwa między Erytreą a Unią Europejską,
- uwzględniając krajowy program orientacyjny dla Erytrei z dnia 3 lutego 2016 r. w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju,
- uwzględniając Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 146.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0090.

⁽³⁾ Dz.U. L 51 z 2.3.2010, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 195 z 27.7.2010, s. 74.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 282 z 16.10.2012, s. 46.

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

- uwzględniając konstytucję Erytrei przyjętą w 1997 r., która gwarantuje szereg swobód obywatelskich, w tym wolność religii,
  - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1981 r.,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
  - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Erytrea jest jednym z państw o najgorszej sytuacji na świecie pod względem przestrzegania praw człowieka – codziennie dochodzi tam do wielu przypadków łamania praw człowieka, a w ostatnich latach nie odnotowano żadnej poprawy w tym zakresie; mając na uwadze, że rząd Erytrei, pod pretekstem obrony integralności kraju, rozpoczął szeroko zakrojoną kampanię mającą na celu utrzymanie kontroli nad ludnością i ograniczenie podstawowych wolności;
- B. mając na uwadze, że komisja śledcza ONZ ds. sytuacji praw człowieka w Erytrei ustaliła, iż naruszenia w dziedzinie egzekucji pozasądowych, tortur (w tym tortur seksualnych i niewolnictwa seksualnego), służby wojskowej jako formy niewolnictwa, pracy przymusowej i stosowanej na granicy kraju polityki „strzelaj, aby zabić” mogą stanowić zbrodnie przeciwko ludzkości;
- C. mając na uwadze, że we wrześniu 2001 r. władze Erytrei aresztowały dziesiątki obywateli, którzy poparli list otwarty wzywający do reform demokratycznych; mając na uwadze, że zatrzymanym osobom nie postawiono zarzutów ani nie osądzono, a większość z nich przebywa w więzieniu po dziś dzień; mając na uwadze, że – jak wynika z doniesień – wiele z tych osób zmarło w więzieniu pomimo licznych apeli ze strony grup działających na rzecz praw człowieka i obserwatorów międzynarodowych; mając na uwadze, że dnia 20 czerwca 2016 r. erytrejski minister spraw zagranicznych Osman Saleh określił zatrzymanych jako więźniów politycznych, wskazując, że „wszyscy pozostaną przy życiu” i że zostaną postawieni przed sądem, kiedy rząd o tym zdecyduje”;
- D. mając na uwadze, że Dawit Isaak, obywatel Erytrei i Szwecji, został aresztowany w dniu 23 września 2001 r. po tym, jak rząd Erytrei zdelegalizował media prywatne; mając na uwadze, że ostatnie informacje o nim pochodzą z 2005 r.; mając na uwadze, że uwięzienie Dawita Isaaka stało się międzynarodowym symbolem walki o wolność prasy w Erytrei, co ostatnio potwierdziła niezależna międzynarodowa komisja złożona z pracowników mediów, która przyznała mu nagrodę UNESCO Wolności Prasy im. Guillermo Cano za 2017 r. w uznaniu dla jego odwagi, oporu i zaangażowania w działalność na rzecz wolności słowa;
- E. mając na uwadze, że od momentu zaginięcia Dawita Isaaka jego rodzina żyje w niemożliwym do zniesienia bólu i niepewności, nie mając prawie żadnych wieści o tym, jak ich ukochany się czuje, gdzie się znajduje i jaka przyszłość go czeka;
- F. mając na uwadze, że we wrześniu 2001 r. 11 polityków – byłych członków Rady Centralnej rządzącego Ludowego Frontu na rzecz Demokracji i Sprawiedliwości (PFDJ), w tym były minister spraw zagranicznych Petros Solomon – zostało aresztowanych po tym, jak opublikowali list otwarty do rządu i prezydenta Isaiasa Afwerkiego, wzywający do reform i „demokratycznego dialogu”; mając na uwadze, że w kolejnym tygodniu aresztowano 10 dziennikarzy, w tym Isaaka;
- G. mając na uwadze, że ogromna liczba Erytrejczyków została aresztowana z różnych, nieuzasadnionych powodów, takich jak wyrażanie niezależnych poglądów, lub bez podania żadnego wyraźnego powodu, a tym samym na nieokreślony okres; mając na uwadze, że osoby zatrzymane, w tym dzieci, przetrzymywane są w ekstremalnie ciężkich warunkach, w niektórych przypadkach równoznacznych z torturami, oraz że odmawia się im dostępu do opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że organizacjom międzynarodowym nie udzielono pozwolenia na wstęp do zakładów karnych z wyjątkiem jednego więzienia pod gołym niebem w Asmarze;
- H. mając na uwadze, że dozwolone są tylko cztery wyznania religijne: kościół prawosławny Erytrei, kościół katolicki, kościół luterkański oraz islam; mając na uwadze, że wszystkie inne wyznania religijne są zakazane, a ich wyznawcy oraz członkowie ich rodzin są aresztowani i wtrąceni do więzień; mając na uwadze, że od roku 2016 zaobserwować można ponowny wzrost prześladowań i przemocy wobec osób praktykujących wyznania religijne; mając na uwadze, że organizacja Christian Solidarity Worldwide (CSW) szacuje, że tylko w maju 2017 r. w Erytrei wtrącono do więzień 160 chrześcijan;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

- I. mając na uwadze, że Abune Antonios, patriarcha kościoła prawosławnego Erytrei, największej wspólnoty religijnej kraju, przebywa w więzieniu od 2007 r., po tym jak odmówił ekskomunikowania 3 000 parafian, którzy wyrazili sprzeciw wobec rządu; mając na uwadze, że od tego czasu patriarcha przetrzymywany jest w nieznanym miejscu, w którym odmówiono mu opieki medycznej;
- J. mając na uwadze, że w Erytrei nie istnieje niezależne sądownictwo i nie funkcjonuje zgromadzenie narodowe; mając na uwadze, że brak instytucji demokratycznych w tym kraju spowodował próżnię w zakresie dobrego sprawowania rządów i praworządności, która doprowadziła do atmosfery bezkarności za zbrodnie przeciwko ludzkości;
- K. mając na uwadze, że istnieje tylko jedna legalna partia polityczna, którą jest Ludowy Front na rzecz Demokracji i Sprawiedliwości (PFDJ); mając na uwadze, że inne partie polityczne są zakazane; mając na uwadze, że według organizacji Freedom House PFDJ oraz wojsko są w praktyce jedynymi instytucjami mającymi znaczenie polityczne w Erytrei oraz że obie są ściśle podporządkowane prezydentowi kraju;
- L. mając na uwadze, że w Erytrei nie istnieje wolność prasy, ponieważ niezależne media są w tym kraju zakazane, a we wskaźniku wolności prasy publikowanym przez organizację Reporterzy bez Granic Erytrea przez osiem kolejnych lat zajmowała ostatnie miejsce spośród 170–180 ocenianych krajów;
- M. mając na uwadze, że wybory prezydenckie i parlamentarne planowane na rok 1997 nigdy się nie odbyły, a ratyfikowana w tym samym roku konstytucja nigdy nie została wdrożona; mając na uwadze, że w państwie tym od 24 lat nie odbyły się żadne wybory na szczeblu krajowym, nie ma tam w praktyce również niezależnego sądownictwa, działającego zgromadzenia narodowego ani społeczeństwa obywatelskiego;
- N. mając na uwadze, że według Raportu o rozwoju społecznym opublikowanym przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju w 2016 r. pod względem wskaźnika rozwoju społecznego w roku 2016 Erytrea znalazła się na 179. miejscu spośród 188 krajów uwzględnionych w rankingu;
- O. mając na uwadze, że w 2016 r. Erytrejczycy uciekający ze swojego kraju stanowili czwartą co do wielkości grupę uchodźców, którzy zdecydowali się na ryzykowną podróż do Europy (po Syryjczykach, Irakijczykach i Afgańczykach) i byli zdani na bezlitosnych przemytników, aby dokonać niebezpiecznej przeprawy przez Morze Śródziemne; mając na uwadze, że w związku z tym sytuacja w Erytrei ma bezpośredni wpływ na Europę, ponieważ gdyby w kraju tym były szanowane i przestrzegane prawa człowieka, a jego ludność mogła mieszkać tam bez obaw, Erytrejczycy mogliby powrócić do ojczyzny;
- P. mając na uwadze, że, jak podaje Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), z kraju uciekło ponad 400 000 Erytrejczyków, tj. 9 % całej populacji; mając na uwadze, że UNHCR szacuje, iż ok. 5 000 Erytrejczyków opuszcza kraj każdego miesiąca, co w dużej mierze wynika z nieustannych poważnych naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że w 2015 r. w 69 % spraw o udzielenie azylu w UE złożonych przez Erytrejczyków przyznawany był status uchodźcy, podczas gdy kolejne 27 % ubiegających się o azyl otrzymywało ochronę uzupełniającą, co pokazuje skalę prześladowań w Erytrei;
- Q. mając na uwadze, że Erytrea wspiera proces chartumski (inicjatywę UE i Unii Afrykańskiej przyjętą 28 listopada 2014 r. w celu rozwiązania problemu migracji i handlu ludźmi), zakładający wdrożenie konkretnych projektów, w tym budowanie potencjału władzy sądowniczej oraz podnoszenie świadomości;
- R. mając na uwadze, że wielu młodych ludzi opuściło kraj, uciekając przed represyjnym rządem i obowiązkową służbą wojskową, która często zaczyna się w bardzo młodym wieku i dla większości Erytrejczyków trwa przez czas nieokreślony; mając na uwadze, że większość osób odbywających krajową służbę wojskową znajduje się w sytuacji niewolników, a wszelka praca, podania o pracę czy możliwości założenia rodziny są kontrolowane; mając na uwadze, że według szacunków obecnie 400 000 osób odbywa nieograniczoną i przymusową służbę wojskową, a wiele z nich jest zmuszanych do pracy za niewielką płacę lub bez wynagrodzenia; mając na uwadze, że kobiety odbywające służbę są zmuszane do służby domowej i wykorzystywane seksualnie;
- S. mając na uwadze, że dyskryminacja i przemoc wobec kobiet są obecne we wszystkich obszarach erytrejskiego społeczeństwa; mając na uwadze, że kobiety są ogromnie zagrożone przemocą seksualną nie tylko w wojsku i w wojskowych jednostkach szkoleniowych, ale także w całym społeczeństwie; mając na uwadze, że według szacunków 89 % dziewcząt w Erytrei poddano okaleczaniu narządów płciowych; mając jednak na uwadze, że w marcu 2007 r. rząd wydał obwieszczenie, w którym uznano okaleczanie narządów płciowych kobiet za przestępstwo, zakazano tej praktyki i przeznaczono środki finansowe na realizowane w tamtym roku programy edukacyjne zniechęcające do jej stosowania;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

- T. mając na uwadze, że reżim rozszerza swój totalitarny zasięg na diasporę, nakładając na ekspatriantów podatek od dochodów w wysokości 2 %, szpiegując ich i nękając członków ich rodzin, którzy zostali w Erytrei;
- U. mając na uwadze, że od 2011 r. erytrejski reżim zaprzecza, że kraj ten jest zagrożony głodem; mając na uwadze, że tegoroczna szczególnie dotkliwa susza dotyka całą Afrykę Wschodnią, dlatego rośnie zaniepokojenie sytuacją w Erytrei; mając na uwadze, że według UNICEF w styczniu 2017 r. brakiem bezpieczeństwa żywnościowego zostało dotkniętych 1,5 mln Erytrejczyków, w tym 15 000 dzieci, które cierpią z powodu niedożywienia;
- V. mając na uwadze, że UE jest ważnym darczyńcą Erytrei w dziedzinie pomocy rozwojowej; mając na uwadze, że w styczniu 2016 r. mimo poważnych obaw i sprzeciwu ze strony Parlamentu UE i Erytrea podpisały nowy krajowy program orientacyjny w ramach 11. EFR, przyznający temu krajowi 200 mln EUR; mając na uwadze, że działania powinny się koncentrować zwłaszcza na energii ze źródeł odnawialnych, sprawowaniu rządów i zarządzaniu finansami publicznymi w sektorze energetycznym;
1. w najmocniejszych słowach potępia popełniane w Erytrei systematyczne, powszechne i rażące naruszenia praw człowieka; wzywa rząd Erytrei do zaprzestania przetrzymywania przedstawicieli opozycji, dziennikarzy, przywódców religijnych i niewinnych osób cywilnych; domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich więźniów sumienia w Erytrei, zwłaszcza Dawita Isaaka i innych dziennikarzy przetrzymywanych od września 2001 r., a także Abune Antoniosa; domaga się, aby rząd Erytrei udzielił szczegółowych informacji na temat losu i miejsca pobytu wszystkich osób pozbawionych wolności fizycznej;
  2. przypomina decyzję Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Ludów z maja 2017 r. i domaga się, aby Erytrea niezwłocznie potwierdziła dobry stan Dawita Isaaka, uwolniła go, pozwoliła na spotkanie z rodziną i przedstawicielami prawnymi oraz przyznała mu niezbędne odszkodowanie za lata pozbawienia wolności; ponadto wzywa Erytreę do zniesienia zakazu nałożonego na niezależne media, zgodnie z postanowieniem Afrykańskiej Komisji;
  3. zauważa, że nie szanując postanowienia Afrykańskiej Komisji, Erytrea w dalszym ciągu okazuje rażące lekceważenie międzynarodowych norm i praw podstawowych, w tym prawa do rzetelnego procesu sądowego, zakazu stosowania tortur, wolności wypowiedzi i prawa do posiadania rodziny, oraz że każdy kraj powinien przestrzegać Afrykańskiej karty praw człowieka i ludów;
  4. wzywa rząd Erytrei do uwolnienia Abune Antoniosa, umożliwienia mu powrotu na stanowisko patriarchy i zaprzestania ingerencji w pokojowe praktyki religijne w kraju; przypomina, że wolność religii stanowi prawo podstawowe, i stanowczo potępia wszelkie formy przemocy lub dyskryminacji ze względu na wyznanie;
  5. apeluje o uczciwe procesy oskarżonych oraz zniesienie tortur i innych form poniżającego traktowania, takich jak ograniczenie dostępu do żywności, wody i opieki medycznej; przypomina rządowi Erytrei o jego obowiązku zachowania należytej staranności w dochodzeniach dotyczących egzekucji pozasądowych;
  6. przypomina rządowi Erytrei, że wiele jego działań ma znamiona zbrodni przeciwko ludzkości i chociaż Erytrea nie jest stroną Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego, wiele postanowień tego statutu odzwierciedla międzynarodowe prawo zwyczajowe, które jest dla Erytrei wiążące; podkreśla swoje poparcie dla zalecenia komisji śledczej ONZ, a także dla przeprowadzenia dogłębnego śledztwa w sprawie zarzutów dotyczących poważnych naruszeń praw człowieka i zbrodni przeciw ludzkości popełnionych przez władze Erytrei, w celu dopilnowania, by osoby odpowiedzialne zostały postawione przed wymiarem sprawiedliwości;
  7. wyraża pełne poparcie dla działań specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji praw człowieka w Erytrei; apeluje, aby UE – we współpracy z ONZ i Unią Afrykańską – uważnie monitorowała ogólną sytuację w Erytrei oraz informowała o wszystkich przypadkach naruszeń praw człowieka i podstawowych wolności;
  8. domaga się, by Erytrea w pełni szanowała oraz bezzwłocznie wprowadziła w życie Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karanie oraz by podjęła w pełni zobowiązania wynikające z Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Afrykańskiej karty praw człowieka i ludów, które to akty zawierają zakaz stosowania tortur; odnotowuje z zaniepokojeniem, że kontrola rządowa poważnie ogranicza działalność podmiotów publicznych i prywatnych, w tym przedsiębiorstw; uznaje, że brak jakiegokolwiek zarządzania finansami publicznymi, w tym brak budżetu krajowego, uniemożliwia kontrolę budżetową;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

9. wzywa rząd Erytrei, aby zezwolił na tworzenie innych partii politycznych, co stanowi główne narzędzie promowania demokracji w tym kraju, i apeluje o umożliwienie organizacjom praw człowieka swobodnego prowadzenia działalności w kraju;

10. przypomina, że partnerstwo UE z Erytreą podlega umowie z Kotonu oraz że wszystkie strony są zobowiązane do przestrzegania i wykonywania jej postanowień, w szczególności w odniesieniu do praw człowieka, demokracji i praworządności; w związku z tym wzywa UE do ustalenia warunków przyznawania pomocy, łącznie z wymogiem, by rząd Erytrei przestrzegał międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie praw człowieka i by uwolniono więźniów politycznych, zanim UE udzieli temu krajowi jakiegokolwiek dalszej pomocy; ponadto wzywa UE do wykorzystania wszystkich dostępnych instrumentów i narzędzi w celu dopilnowania, by rząd Erytrei przestrzegał zobowiązań do ochrony i zagwarantowania podstawowych wolności, w tym do rozważenia rozpoczęcia konsultacji na mocy art. 96 umowy z Kotonu; wnioskuje o szczegółową i kompleksową ocenę przyznanych Erytrei środków finansowych pochodzących z UE i jej państw członkowskich;

11. wyraża dezaprobatę z powodu wznowienia znacznej pomocy UE dla Erytrei, a w szczególności zatwierdzenia krajowego programu orientacyjnego dla tego kraju w wysokości 200 mln EUR; wzywa Komisję do dokonania wspólnie z Parlamentem przeglądu zasad kontroli, do starannego rozważenia obaw i sugestii zgłoszonych przez Parlament oraz do dopilnowania, by przekazano je Komitetowi EFR; uważa, że komitet ten powinien być wziąć pod uwagę wcześniejsze zalecenia Parlamentu, by nie przyjmować krajowego programu orientacyjnego i by kontynuować rozmowy;

12. wzywa Komisję do dopilnowania, by z przyznanych środków nie korzystał rząd Erytrei, lecz by przeznaczono je w ścisły i przejrzysty sposób na zaspokojenie potrzeb ludności tego kraju w zakresie rozwoju, demokracji, praw człowieka, dobrych rządów i bezpieczeństwa oraz wolności słowa, prasy i zgromadzeń; wzywa UE do dopilnowania warunkowości uzgodnionej w ostatnim czasie pomocy, a także do zagwarantowania, że krajowy program orientacyjny pomoże Erytrei dokonać istotnego zwrotu w jej polityce energetycznej w celu zapewnienia powszechnego dostępu do energii, w szczególności na obszarach wiejskich, które obecnie wciąż są pozbawione elektryczności; uważa ponadto, że część programu dotycząca sprawowania rządów powinna koncentrować się zdecydowanie na wdrażaniu zaleceń prowadzonego przez ONZ powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka;

13. wzywa Komisję, by uzyskała od rządu Erytrei jednoznaczne gwarancje wdrożenia demokratycznych reform i zapewnienia poszanowania praw człowieka, w tym przez realizację zaleceń opracowanych podczas 18. sesji grupy roboczej ds. powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka i zaakceptowanych przez rząd Erytrei w dniu 7 lutego 2014 r.;

14. wzywa Radę do ponownej oceny stosunków między UE a Erytreą, a także pomocy rozwojowej dla tego kraju w reakcji na panującą tam złą sytuację w zakresie praw człowieka oraz do opublikowania konkretnych rezultatów wynikających z programów pomocy w ciągu ostatnich lat; wzywa UE i państwa członkowskie do wykorzystania wszelkich dostępnych środków, zwłaszcza w ramach umowy z Kotonu, w celu dopilnowania, by władze Erytrei wywiązały się z podjętych zobowiązań międzynarodowych;

15. zdecydowanie podkreśla, że Erytrea musi umożliwić międzynarodowym i regionalnym organom zajmującym się prawami człowieka, w tym specjalnym sprawozdawcom, nieograniczony dostęp do kraju w celu monitorowania postępów; zwraca się do wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o aktywne wspieranie przedłużenia mandatu specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Erytrei; zachęca rząd Erytrei do podjęcia pilnych reform, takich jak zmniejszenie rygoru państwa jednopartyjnego oraz przywrócenie Zgromadzenia Narodowego i wyborów;

16. wzywa państwa członkowskie UE do podjęcia odpowiednich środków przeciwko nakładaniu podatku od diaspory na erytrejskich obywateli mieszkających na ich terytorium, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2023 (2011 r.); przypomina rządowi Erytrei, że prawo do opuszczenia swojego kraju jest zapisane w międzynarodowych przepisach dotyczących praw człowieka; wzywa rząd do zapewnienia swobody przemieszczania się i zaprzestania pobierania ww. podatku od Erytrejczyków mieszkających za granicą; wzywa rząd do rezygnacji z polityki odpowiedzialności zbiorowej wymierzonej przeciwko członkom rodzin osób, które uchylają się od służby wojskowej, usiłując uciec z Erytrei lub nie płacąc podatku dochodowego w wysokości 2 % nałożonego przez rząd na erytrejskich ekspatriantów;

17. wzywa rząd Erytrei, aby przestrzegał oficjalnego okresu służby wojskowej, zaprzestał wykorzystywania obywateli jako pracowników przymusowych, przestał zezwalać przedsiębiorstwom zagranicznym na wykorzystywanie takich pracowników za opłatą, dopuścił możliwość sprzeciwu moralnego wobec służby wojskowej oraz zapewnił ochronę poborowych;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

18. przypomina Erytrei o jej zobowiązaniach wynikających z konwencji MOP, ze szczególnym uwzględnieniem praw organizacji społeczeństwa obywatelskiego i związków zawodowych do zrzeszania się, pokojowych demonstracji, udziału w sprawach publicznych oraz prowadzenia kampanii na rzecz poprawy praw pracowniczych; wzywa rząd Erytrei do odrzucenia polityki zakazującej działalności organizacji pozarządowych, które mają na kontach bankowych mniej niż 2 mln USD; wyraża zaniepokojenie ścisłymi powiązaniem między biznesem, polityką i korupcją w Erytrei; potępia przedsiębiorstwa zagraniczne, które są zamieszane w wykorzystywanie pracy przymusowej, oraz zwraca się do wszystkich podmiotów prowadzących działalność w Erytrei o większą odpowiedzialność, należyta staranność i wprowadzenie systemów sprawozdawczości;

19. odnotowuje podejmowane przez UE próby współpracy z Erytreą w dziedzinie migracji; podkreśla bardzo wysoki odsetek złożonych przez Erytrejczyków wniosków o udzielenie azylu lub objęcie ochroną uzupełniającą, które państwa członkowskie UE rozpatrzyły pozytywnie, i w związku z tym apeluje do państw członkowskich o nieodsyłanie Erytrejczyków ubiegających się o azyl w Europie, zgodnie z konwencją genewską; domaga się, aby państwa członkowskie UE przestrzegały zasady non-refoulement, i przypomina im, że powracające osoby ubiegające się o azyl prawdopodobnie będą arbitralnie zatrzymywane i torturowane z powodu podjęcia próby ucieczki;

20. zachęca Erytreę do współpracy ze społecznością międzynarodową w dziedzinie praw człowieka; domaga się, by Rada Praw Człowieka ONZ współpracowała z Erytreą przy budowaniu zdolności systemu sądowego za pośrednictwem seminariów i szkoleń dla sędziów i prawników, traktując je jako konstruktywny sposób działania; zauważa, że w lipcu 2017 r. delegacja Biura Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka uda się z wizytą do Erytrei, w związku z czym wzywa tę delegację do sporządzenia raportu z tej wizyty i do podjęcia próby uzyskania dostępu do wszystkich części kraju, a zwłaszcza do więzień, gdzie można będzie dokonać inspekcji i przygotować odnośne raporty;

21. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu obecnych tragicznych w skutkach warunków klimatycznych w regionie Rogu Afryki, w tym w Erytrei, a także z powodu związanego z nimi poważnego ryzyka kryzysu żywnościowego i humanitarnego; wzywa UE, by wspólnie z partnerami międzynarodowymi zwiększyła wsparcie dla zagrożonych grup ludności oraz by zapewniła niezbędne finansowanie i pomoc;

22. potępia stosowaną przez rząd Erytrei praktykę arbitralnego pozbawiania obywatelstwa, a ponadto domaga się sprawiedliwego i równego statusu wszystkich obywateli Erytrei wobec prawa; podkreśla, że należy priorytetowo traktować rozwiązanie problemu deficytu sprawiedliwości w demokratycznych rządach w Erytrei oraz przywrócenie praworządności przez położenie kresu autorytarnym rządów sprawowanym za pomocą strachu przed arbitralnym zatrzymaniem bez prawa kontaktu, torturami i innymi naruszeniami praw człowieka, których część można uznać za zbrodnie przeciwko ludzkości;

23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE, Radzie Unii Afrykańskiej, Wspólnocie Wschodnioafrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz władzom Erytrei.